

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۲/۰۷

پوهندوی آصف بهاند

د بنوونځي دروازي تړل

او زده کونکي ملا ته کښېنول،

له معارف او ملا سره جفا ده

د افغانستان په حکومتي تشکیل کې د پوهني وزارت چې اصلي دنده او رسالت يې د وطن د اولادونو سالمه روزنه ده، د هېواد د دريو ټولگيو (۱-۲-۳) دروازي تړي؛ خو دوه وروڼه (ويسا وروڼه) په يوازي ځان او خپل شخصي لگښت غواړي چې د ټول افغانستان تړلي بنوونځي پرانيزي او د وطن د اولادونو روزني ته زمينه برابره کړي؛ نو تاسو ووايئ چې دا د عجايبو وطن دی که نه دی؟

زه به نه ليوئ کيرم؟

ميديا هسي **حکایت** کا چې د افغانستان د معارف وزارت پريکړه کړې ده چې:

«د افغانستان د پوهني وزارت اعلان کړی، د دغه وزارت د نوي طرحې پر بنسټ به په يو شمېر لېرې پرتو سيمو کې د بنوونځيو له لومړي تر دريم ټولگي زده کونکي په جوماتونو کې زدکړې وکړي.

د پوهني وزارت په يوې اعلاميې کې ويلي، جوماتونه هم د زده کړو په ايکو سيستم کې داخل شوي دي او دغه وزارت خپل جوړښت بدل کړی.

د دې چارې موخه زده کونکو ته د اسانه زده کړو زمينه برابرو بلل شوي دي. د پوهني وزارت دا هم وايي چې په جوماتونو کې به هم دغو زده کونکو ته د پوهني وزارت تعليمي نصاب له مخې لوست ورکول کېږي.

خو دا لا معلومه نه ده چې څه شمېر جوماتونه به ددې وړتيا يا ځای ولري چې له لومړي تر دريم ټولگي زده کونکي زده کړې پکې وکولای شي...»

د پوهني وزارت دا طرحه د افغانستان د ښکاره دښمنانو هغو پرېکړو ته ورته ده چې په لسگونو ځلي يې له بېلابېلو لارو او افرادو نه په استفادې سره د افغانستان د تعليمي نصاب د بدلولو او په خپله خوښه برابرولو هڅې کړې دي.

يو ځل په دوزره دولسم کال (۲۰۱۲ م) کې همداسې يوه هڅه شوې وه چې د همدې کال په سپټمبر کې ما يوه مقاله ورته وليکله. هلته مې دا ستونزه **داسې** تشریح کړې او د حلاره مې ورته بنوولي وه:

«د افغانستان درواڼي غميزې ترټولو زورونکې او دردونکې اړخ، د وطن د نوي نسل د بيسواده پاتې کيدو غميزه ده. د تيارو د استازو او ټوپکيانو پاليسي، دښمني او دريځ خو له هماغه پيل نه له بنوونې روزني، بنوونځي، بنوونکي، زده کونکي، کتاب او قلم سره ښکاره او برېښه و. په افغانستان کې د بنوونيز سيستم په مقابل کې خنډونه رامنځته کول، د افغانستان او افغانانو د راتلونکې بنيادي او له سټې وړانول دي، او دا وارته د افغانانو او افغانستان اصلي دښمنانو، دې اساسي او بنيادي مسألې ته پام شوی او د افغانستان د موجوده واکمنۍ په مقابل کې د ولاړې ډلې د کړنو

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپرو لولي

له لاري يې غواړي چې پلي کړي. دا د افغانستان د موجوده واکمنۍ سره دښمني نه، بلکې د افغانستان او افغانانو سره بنيادي او اساسي دښمني ده، د افغانانو او د هغو له نوي نسل سره دښمني ده، د ښوونې روزنې او زدکړو او وړاندې تگ سره دښمني ده او په پای کې له بشريت او انسانيت سره دښمني ده. په دې وروستيو کې ميديا د همدې نارسا او غير انساني غړونو نه يوغر تر غورونو ورساوه. خپرونه خپاره شول چې د افغانستان د اوسني - روا يا ناروا نظام د مخالفينو يوې برخې د کوتې د شورا په مشرۍ د اتحاد علمای افغانستان؟ ډلې يوه اعلاميه خپره کړې او په ترڅ کې يې د افغانستان تعليمي نصاب غير اسلامي گڼل شوی دی. په اعلاميه کې له افغانانو څخه غوښتل شوي دي چې خپل کوچنيان ښوونځي ته له تگ څخه منع کړي. د زياتو معلوماتو له پاره دا لينکونه وگورئ:

<http://8am.af/index.php?content&view=article&id=27302:1391-06-14-1>

<http://taand.com/index.php?mod=article&cat=taand2&article=35573>

اوس د ښه معلم او بد ښوونکي خبره نه ده، اوس د کفري او اسلامي مضامينو مسأله مطرح نه ده، اوس چاره له غوښتي نه هډوکي ته رسيدلې ده، اوس يې خبره داسې مخ کې درته ايښې ده چې ټول تعليمي نصاب دې کفري او غير اسلامي گڼي او درته وايي چې که دې د کفر پر لوري يو گام اوچت کړی و، سزا يې مرگ دی...»

دغه راز په دوه زره څوارلسم کال کې بي بي سي يو **رپوټ** خپور کړ چې د افغانستان په کندز ولايت کې ځينې داسې ديني مدرسي جوړې شوي دي چې يوازې د نجونو له پاره دي او ظاهراً هر څه يې د اسلامي شريعت له مخې ترسره کېږي، ما هغه وخت همدې مسألې پورې اړوند يوه اوږده مقاله وليکله چې د «د افغانستان ښوونيز نظام جامعه الصالحات، اشرف المدارس يا د نوي نسل...؟» سرليک مې ورته خوښ کړی و. د هغې **مقالې** په يوه برخه کې ما داسې ليکي وو:

«په اسلام کې د راغلو اصولو له مخې، پرته له شکه چې اسلام د تشدد دين نه دی؛ خو کله چې دين له سياست سره غوټه کړای شي او له هغه نه سياسي موخو ته د رسيدو له پاره استفاده وشي، نو دين نه د سواستفادې زمينه برابريږي، چې دا کار له بده مرغه اوس ښه په مزه روان دی او زموږ په هيواد افغانستان کې د ډيرو ډلو پاليسي همداسې ده. د افغانستان په کندوز ولايت کې د اشرف المدارس «-جامعه الصالحات) په نامه د نجونو ښوونځي يا ديني مدرسه، د ښوونې اوروزنې وزارت له اجازې پرته په جلا پروگرام سره زده کوونکي روزي، سپينه به يې وايو پايله يې بنسټ پالنه او ځان وژنه ده. همدا اوس دا لړۍ د بهرنيو کړيو د اهدافو د ترسره کولو له پاره د خامو موادو د توليد د يوې فابريکې حيثيت لري...»

يو ځل هڅه وشوه چې زه (آصف بهاند) هم د پوهنې وزارت د نوي تعليمي نصاب په جوړولو او ليکلو کې برخه واخلم، کيسه يې اوږده ده خلاصه زما ورتگ ونه شو، چې وروسته ما يو مقاله پرې وليکله. د هغې مقالې په ترڅ کې ما د نوي جوړ کړای شوي او چاپ شوي نصاب کتابونو ته د کتنې په ترڅ کې د نصاب د نيمگړتياوو په باب **داسې ليکلي وو:**

«بيا کله چې د همدې نوي نصاب کتابونه د ښوونې روزنې وزارت په ويبسايټ کې آنلاین کړای شول، ما له لومړي ټولگي نيولې، بيا تر دولسم ټولگي پورې، پښتو او دري دواړه برخې، له لينکونو سره کاپي او له خان سره خوندي کړل. د هر ټولگي د مضامينو لست مې له نظره تير کړ. ځينې مضامين چې زما له مسلک سره تړاو درلود، خلاص مې کړل او ټول کتابونه مې ولوستل، او ځينې مضامين چې ما ته په زړه پورې وو، هغه مې هم وليدل. د هر صنف نصاب دومره په عقيدتي رنگ رنگول شوی دی چې که زده کوونکي افراطي او ځانمرگي هم نه وي، له دې عقيدتي رنگونو سره به په آسانۍ د افراطيونو ليکو ته منډې وروهي...»

دې پاسنيو ترڅو تجربو ته په کتو سره که کوچنيان د پوهنې وزارت د طرحې له مخې درې کاله په جومات کې له ملا سره تېر کړي، د دې زدکونکو پايله به څه وي؟

د دې ټولو تجربو پايله دا ده چې اوسنيو ستونزو او د پوهنې وزارت د طرحې په نظر کې نيولو سره، که دا طرحه عملي کړای شي او په جومات کې د ملا ترڅنگ ځينې نور وړانگاري هم موجود وي، په دريو کلونو کې د کوچنيانو سپين ماغزه او د حافظې چيپ به له څه ډول موادو ډک شي؟ **آيا دا به د مخالفينو د راتلونکو جنگي افرادو يو زېرمه نه وي؟**

زما (آصف بهاند) ټول عمر په ښوونځي او پوهنځي کې په زدکړو او تدريس کې تېر شويدي:

د پاڼو شميره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

- په کور کې مور پلار او مشران وروڼه،

- په ښوونځي کې عالم او درانه ښوونکي او د ښوونځي ځانگړی چاپېریال او گڼ نور زده کونکي،

- په پوهنتون کې د لوړو زدکړو لرونکي دانشمندان، له هر ولایت څخه راغلي محصلین، د پوهنتون غني کتابتون او ځانگړی پوهنتوني چاپېریال.

او هغه وخته چې د توپکي رژیم له بده شگوم، له پوهنتوني چاپېریال څخه محروم کړای شوم، خپله په مطالعه او علمي مسایلو پسې يم او خپل تخلیقي او څېړنيز کار ته می دوام ورکړی دی چې پایله یې د گڼو کتابونو تالیف او د سلهاوو مقالو لیکل او خپرول دي.

<http://www.afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>

نو په دې ډول زه ځان د افغانستان د لويې علمي کورنۍ غړي گڼم او خپل مسؤلیت گڼم چې د معارف وزارت د وروستۍ پرېکړې په مقابل کې په کلکه ودرېرم او په ډاگه ووايم چې دا طرحه يوه غیر علمي او غیر عملي داسې طرحه ده چې نه يوازې دا چې گټه نه لري، بلکې په خپله حکومت، ټولني او کورنيو ته بېشمېره ستونزې رامنځته کوي او له فکري پلوه د څو نسلونو د بربادۍ مقدمه گڼل کېږي. د دريو کلونو له پاره (لومړي، دويم او دريم ټولگي) کوچنيان د زدکړو له پاره جومات ته لېږل له هره اړخه يو غیر قانوني کار دی. جومات د خدای کور دی او د خدای د عبادت له پاره دی، نه دا چې په سلگونه او زرگونه کوچنيان دې هلته بنکته پورته شي، يو ملا نه شي کولای چې دومره گنشمېر کوچنيانو ته څه ورزدکړي او اداره یې کړي او...

د هېواد افغانستان په حکومتي تشکيل کې لوی وزارت (د پوهنې وزارت) چې اصلي دنده او رسالت یې د وطن د اولادونو سالمه روزنه ده، د هېواد د دريو ټولگيو (۱- ۲- ۳) دروازي تړي؛ خو دوه وروڼه (ويسا وروڼه) په يوازې ځان او خپل شخصي لگښت غواړي چې د ټول افغانستان ترلې ښوونځي پرانيزي او د وطن د اولادونو روزنی ته زمينه برابره کړي؛ نو تاسو ووايئ چې دا د عجایبو وطن دی که نه دی، زه به نه ليوونی کيرم؟

تجربو ښودلي ده چې وروسته د توپکي رژیم له راتلو نه زموږ په ټولنه کې ځینې ملایان د دې پر ځای چې خلکو ته دیني لارښوونې وکړي، دوی د پرديو په اشارو او پلان سره، په سياسي او نظامي لارښوونو بوخت دي، دوی وړاندوینې لارښوونې کړي او کوي یې، د زرگونو خلکو او وطن د تباهی سبب شوي دي، په تېره د نوی نسل د بربادۍ اصلي لامل همدا خلک او همدا پلانونه دي. دوی غواړي چې د نیابتی جگړې د جنگیالیو روزنه له همدې ځایه پیل کړي.

توپک او توپکیانو د خپلې ناپوهۍ له مخې او د بهرنیانو په لارښوونه ډېر څه وکړل، ډېرې چپه مېچنې یې پر خلکو وگرځولې؛ خو دا نسل چې اوس له دوی سره مخ دی، دا نه هغه پخوانی فکر لري او نه هغه پخواني وختونه دي، د پوهنې وزارت د طرحې له خپرېدو سره سم د ټولني بادرکه او چيز فهمه وگړو د دې طرحې په مقابل کې خپل غږ اوچت کړ او ټولو دا وښوده چې دا طرحه غیر قانوني او غیر عملي طرحه ده او ترشا یې له بل هدف سره، بل څوک ولاړ دي.

کله چې د دې طرحې په مقابل کې د خلکو غیرگونونه ډېر او جدي شول، د پوهنې وزارت یو څه پښه سسته کړه او خپل لحن ته یې د بېلابېلو پیامونو په استولو سره د دفاعي په دود بدلون ورکړ.

د دې طرحې د دفاع په برخه کې د پوهنې وزارت **ویلي** دي چې:

«... دغه وزارت غواړي، پر ښوونځيو د درسونو بوج یا فشار کم کړي، ځکه خو یې وړاندیز کړی، چې له لومړي تر درېیم ټولگي زده کوونکي به په خپلو ځایي جوماتونو کې زده کړې کوي...»

په یو بل خبر کې **داسې** راغلي دي چې:

«تر نیوکو وروسته د پوهنې وزارت مسوولینو وویل، چې دا طرحه يوازې هغو لرو پرتو سیمو ته ځانگړي شوي، چې هلته د ښوونځيو ودانۍ او یا هم هیڅ ښوونځي نشته، خو په ترلاسه شوي اصلي طرحه کې چې اته مخه ده، د لرو پرتو سیمو په اړه څه نه دي ویل شوي او طرحه د ټول افغانستان لپاره ډیزاین شوې ده.»

دې موضوع پورې اړوند اوس د پوهنې وزارت یا د ځان غولونې او یا د پښې ایستلو د تکتیک په حساب ویلي دي چې:

«در رابطه با چگونگی مدیریت و نظارت بر مساجدی که قرار است برای آموزش اطفال (که دسترسی به مکاتب ندارند) استفاده شوند ، آریین اعلام کرد که در این مساجد، نه علمای دین، بل معلمان تدریس خواهند کرد که در استخدام یا قرارداد وزارت معارف هستند و نصابی را ارایه می‌دهند که در سایر مکاتب ارایه می‌شود»

که د پوهنې وزارت دا طرحه تطبیق شي، دوی اصلاً د هغو افراطي مذهبي ډلو کار اسانه کوي، چې اوس عملاً د دولت پر ضد وسوله جگړه کوي، هغوي په اسانۍ سره کولای شي د دې زدکونکو له ډلې نه ډېری دي ته قانع کړي چې د دوی له پاره د نیابتي جگړې په لیکو کې، د دین د دفاع په نامه وسله واخلي او د خپلو خلکو او وطن په بریادۍ کې ونډه واخلي.

د پوهنې وزارت طرحه او د خلکو غیرگونونه:

استاد ډاکتر محمد تنها خپل نظر داسې څرگند کړی دی:

«له غره راغلي ټامیان خپل اولادونه په ورکتونونو، پارکونو، موزیمونو، زوبنونو او نورو تفریحی ځایونو کې را لویوي خو د افغان بچي ته بیا د یوه خیرن ملا تر لښتي لاندې ژوند غوره بولي. ټامیانو د دې هیواد او ټولني بڼیادي رنگولو پسې راخیستی.»

د فیسبوک یو کارن یونس نگاه په دري ژبه عجبہ طنز ډوله لیکنه کړې ده چې د موضوع حق یې ډېر ښه ادا کړی دی:

«یک ملای هشیار امروز بعد از اعلان وزارت معارف به وزیر مشوره داده است که این کار شدنی نیست. وزیر پرسیده چطور؟

ملا گفته: مسجد چوکی و میز ندارد.

وزیر گفته: خیر است، بیشتر مکاتب هم چوکی و میز ندارند.

ملا گفته: مسجد تخته و تباشیر ندارد.

وزیر گفته: خیر است بی تخته و تباشیر درس بخوانند.

ملا گفته: وزیر صاحب بیشتر مساجد فقط یک سالون کلان دارند. مثل مکتب صنف‌های جداگانه ندارند.

وزیر گفته: خیر است سالون مسجد را پارتیشن کنند.

ملا گفته: وزیر صاحب اگر پارتیشن کنند، جای نماز جماعت خراب می‌شود.

وزیر گفته: دیگر چه چیز در مسجد کمبود است؟

ملا گفته: وزیر صاحب در مسجد فقط یک نفر ملا است. آنجا مثل مکتب چندین معلم نیستند که صنف اول، دوم و سوم را جداجا تدریس کنند.

وزیر گفته: خیر است سر ملا و مدیر مسجد، ملا را همکاری کنند.

ملا گفته: مسجد سر ملا و مدیر ندارد وزیر صاحب.

وزیر پرسیده: مامور اداری دارد؟

ملا گفته: نی وزیر صاحب ندارد.

وزیر گفته: چی حال است ملا صاحب! چوکی ندارد، صنف ندارد، سرملا ندارد، مامور ندارد، مدیر ندارد. کاش یک

نفر این گپ‌ها را وقت‌تر برایم می‌گفت. صفاکار چطور، دارد؟

ملا گفته: نی وزیر صاحب صفاکار ندارد. بیشتر مساجد وضوخانه هم ندارند.

وزیر گفته: اووف، مه چی می‌شنوم!

ملا گفته: خیر باشد وزیر صاحب. این تصمیم شما بی‌فایده نبود. حداقل معلومات‌تان در مورد مسجد زیاد شد.»

د لته د افغانستان د نوي نسل د روزلو د یو خواخوږي او د پوهنې برخي فعال ډاکتر محب زغم همدا نن د «ملا د معلم پر ځای؟!» ترسریک لاندې لیکنه کړې ده، اوس د ډاکتر صاحب زغم خبرو ته تم کېږو چې د پوهنې وزارت د دې طرحې ناسموالی ثابتوي:

«د پوهنې وزارت جوماتونه په خپل تعليمي ايكو سيستم كې شامل كړي، چې د هغو پر بنسټ د ۳-۱ ټولگيو ټول زده‌كونكي به خپل تعليمات په خپلو محلي جوماتونو كې ترسره كوي. د زده‌كړې په دريو لومړنيو كلنو كې، جومات ته تگ به يو پياوړی اسلامي هويت روښانه او څرگند شي.»

دا هېښونكی خبر د ۱۳۹۹ د ليندۍ په ۱۶ نېټه د پوهنې وزارت پر فيسبوک پاڼه خپور شو.

په دې اړه څو ټكو ته بايد پام وكړو:

۱. دا دوره د رسمي زده‌كړو د پيل او خورا حساسه دوره ده، ځكه چې ماشومان په لومړي ځل له خپلې كورنۍ به غير په بله اجتماع كې گډېږي. نوی محیط باید دوی ته د خونديتوب، ډاډ او صميميت احساس ورکړي. همدا وجه ده، چې د لومړۍ دورې معلمان/ معلمانې بايد خورا مهربان/ مهربانې وي. له بلې خوا هڅه بايد وشي، چې د دې دورې تدريس مېرمنو، هغه هم د پاڅه عمر مېرمنو ته وسپارل شي، چې د ځوانۍ له احساساتي عمره تېرې او د پخواني عقلاڼي عمر ته رسېدلې وي. پخې مېرمنې چې په خپله اولادونه لري، له ماشومانو سره په سلوک تر نورو ښې پوهېږي، خو که ماشومان په جوماتونو كې دا دوره پيل كړي، لومړی خو ملايان ټول نارينه دي او معمولاً نه پوهېږي، چې له ماشومانو سره څنگه چلند وكړي. ماشومان به هلته د خونديتوب پر ځای د ناخونديتوب او د ډاډ پر ځای د وېرې احساس وكړي، ځكه له بده مرغه زمونږ اكثره ملايان سخت زړي دي. له دوی سره د مدرسې د ويلو پر مهال خشونت شوی وي. دوی په وهلو ډبولو درسونه زده‌كړي وي او معمولاً په خوارۍ سره يې ژوند كړی وي. وتلی ارواپوه آلفرد ادلر باور لري، چې كله له ماشومانو سره پر له پسې تشدد كېږي، دوی د حقارت په عقدي اخته كېږي او بيا همدا ماشومان چې لوی شي، په لاشعوري ډول خپل غچ له نورو ماشومانو او تر لاس لاندي كسانو څخه اخلي. هر څوك چې جومات ته د سبق ويلو لپاره تللی وي، د ملايانو تشدد او خشونت به يې ليدلی وي.

۲. سره له دې چې ښوونكي/ ښوونكي دوه يا څلور كاله د معلمۍ مسلکي زده‌كړې كوي او د تدريس اصول، ارواپوهنه، پيداگوژي او نور ضروري مضمونونه لولي، خو بيا هم ځينې يې څنگه چې بايد وي، هغسې سم تدريس نه شي كولی؛ نو ملايان چې په دې موضوعاتو هډو خبر هم نه دي، څنگه تدريس به وكړي؟

۳. ملايان هر څه حفظ كړي دي، ځكه چې په مدرسو كې د درسونو د يادولو يوازینی ميتود همدا حفظ كول دي، حال دا چې د افغانستان نوی تعليمي نصاب قابليت محوره نصاب دی. په دې ډول نصاب كې هڅه كېږي، چې شاگردان مختلف مضموني او د ژوند قابليتونه زده كړي. قابليت د پوهې، مهارت او ذهنيت تلفيق دی. که ملايان دا نصاب تطبيق كړي، شاگردان به مجبوره كړي، چې هر څه د طوطي غوندي حفظ كړي، خو هېڅ قابليت حاصل نه كړي.

۴. د نوي نصاب کتابونه په نوي سيستم ليکل شوي دي، چې دغه برخې په كې شاملې دي: غږپوهنه (د تورو او غږونو رابطه او د كلمو هجا)، روان لوستل، د مفهوم درك كول، د شاگردانو له پخوانۍ پوهې او تجربې سره د نويو موضوعاتو رابطه، د شاگردانو د تفكر او تخيل وده، اجتماعي عاطفي زده‌كړه ... په اجتماعي عاطفي زده‌كړه كې شاگردان بايد زده كړي، چې څنگه خپل احساسات او عواطف وپېژني، په عواملو يې وپوهېږي، د كنټرولولو لارې چارې يې زده كړي، د نورو احساساتو ته درناوی وكړي، د شخړو منطقي او سوله‌ييز حل زده كړي، ځان ته موخي وټاكي، موخو ته د رسېدو لپاره پلان جوړ كړي او د پلان د عملي كولو لپاره استقامت او هوډ ولري. دا هغه څه دي ان زمونږ اكثره مسلکي معلمان يې هم په تدريسولو سم نه پوهېږي او كافي روزنې ته اړتيا لري. که وغواړو چې ملايان د دې كار جوگه كړو، كلونه كلونه ورته په كار دي چې پر دې موضوعاتو سر خلاص كړي، هغه هم که وغواړي چې زده يې كړي.

۵. په نوي نصاب كې د مضموني قابليتونو تر څنگ، شاگردانو ته د ژوند قابليتونه بايد ورکړل شي. د افغانستان د ټولني د خاصو ضرورتونو او د نورو ټولنو برياليو تجربو ته په كتلو سره، د نوي تعليمي نصاب لپاره لاندي قابليتونه غوره شوي دي: (۱) جامع سواد، (۲) ځاني مديريت، (۳) نقادانه تفكر، (۴) نوښت او خلاقيت، (۵) د ستونزې حل، (۶) مفاهمه، (۷) همكاري، (۸) د څنگه زده كولو زده‌كړه، (۹) معلوماتي او ارتباطي ټكنالوژي. دا قابليتونه د مختلفو درسي فعاليتونو له لارې په شاگردانو كې وده كوي. ملايان په دې مفاهيمو نه پوهېږي او د درسي فعاليتونو تطبيق به ورته ډېر گران وي. له بلې خوا په دې منځ كې ځينې داسې قابليتونه هم شته، چې ملا گرد سره ورسره جوړ نه دي، لکه نقادانه تفكر، نوښت او خلاقيت ځكه چې که خلك نقادانه تفكر ولري، ملا خپل شخصي باور يا د يو چا نظر د اسلام د نظر په نامه ورباندې نه شي منلی. څوك چې نقادانه فكر وكړي، د هرې خبرې دليل او ثبوت غواړي، دا د ملايانو بېخي نه خوښېږي. همدارنگه ملايان داسې روزل شوي دي چې نوښت او خلاقيت نه پېژني. دوی ته ښه شاگرد هماغه وي، چې يوازې د بگۍ آس وي.

۶. زموږ اکثره منبرونه د سخت دريځو او بنسټپالو په ولکه کې دي. وجه يې دا ده، چې د جهاد په کلونو کې اکثره مدرسې د ترهگرۍ په روزنځايونو بدلې شوي وې او د ملايانو اوسنی نسل په همدې مدرسو کې روزل شوی دي. که د جوماتونو د جمعې د ورځو خطبې واورو، را معلومېږي چې څومره ملايان او خطيبان مو بنسټپالي دي. دوی ته وطن معنا نه لري او که يو نيم وطنپال په کې پيدا شي، وژل کېږي. نو که د ماشومانو د روزلو دنده دوی ته وسپارو، راتلونکی نسل به مو د منځنيو پېړيو په مفکورو سمبال وي، چې د تمدن هر مظهر به ورته کفر بشکاري.

۷. ملايان ځان ته په قدسي درجه قابل دي او ځان تر نقد او نظارت پورته ګڼي. دوی خلکو ته داسې مفکوره ور القا کړې ده، چې پر ملا نيوکه پر دين نيوکه ده، نو څوک به دومره زړور وي، چې دوی وڅاري، د تدریس بڼه يې وګوري، نيمګړتياوي يې په ګوته کړي او د اصلاح لپاره يې مشورې ورکړي؟»

د دې غير قانوني او غير عملي طرحې په مقابل کې د د روڼ اندو غبرګون ته چې زه ګورم، بنايي چې د پوهني وزارت له له موضوع څخه څټ ته شي او د ځينو غورو خبرو په وړاندې کولو سره يې د هېرولو هڅه وکړي، خو د ټولني د چيزفهمه خلکو بايد دا په ياد وي چې د افغانستان د خلکو او پرمختګ دوښمنان تل په سنگر کې ناست دي او زموږ د ټولني له نيمګړتياوو او د ځينو پلورل شوو عناصرو نه په استفادې سره تل هڅه کوي چې زموږ د هېواد د پرمختګ مخه ډب کړي او د نوي نسل د بربادۍ زمينه برابره کړي

زما له نظره تر څو چې د يوې ټولني نوې نسل، په نوې او عصري بڼه ونه روزل شي، د هغې ټولني او هغو خلکو ژوند به همداسې وي لکه زموږ د ټولني او خلکو روان ژوند.

ما څو ځلي د خپلو مقالو په ترڅ کې په په ټينګار سره ويلي دي:

د هغو خلکو او قوم تباهي ډيره نږدې ده چې له سواد، کتاب، مطالعې، تعليم، بنونځي او پوهنځي نه ځان لرې ساتي!

نوره مو خوښه!

بنايي زه به تيروتي يم.

«زما ميني زما ځانه»

بنايسته افغانستانه»